

Dugo putovanje kući

Inteligentan, nepredvidiv i uvjerljiv uvod u triler serijal

Naslov originala: [The Long Way Home, Louise Penny](#)

Prijevod: Marko Maras

([Lumen, 2017](#))

Dugo putovanje kući,
Louise Penny

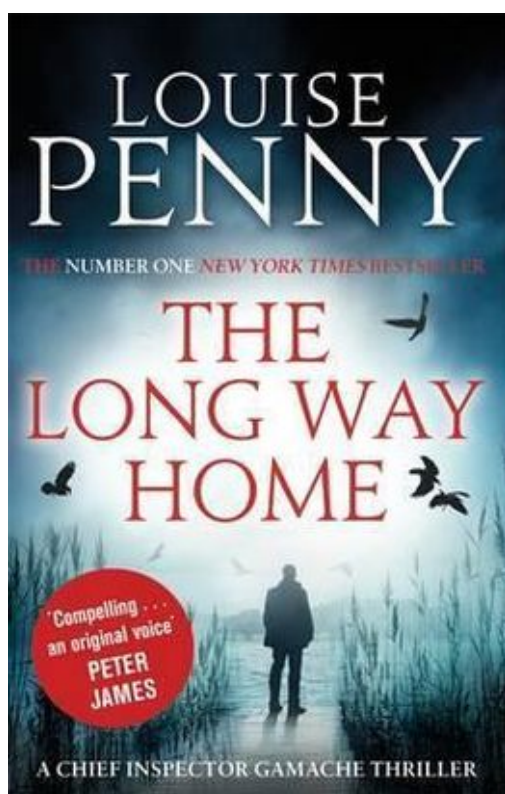
'Dugo putovanje kući', u izdanju Lumena, nakon popularnog bestslera 'Kako ulazi svjetlost' drugi je prevedeni roman autorice Louise Penny u Hrvatskoj.

Od 2006. g. kad je objavila '[Still Life](#)', serijal uzbudljivih

romana o kanadskom inspektoru Armandu Gamacheu osigurao je autorici prva mjesta na ljestvicama prodanih naslova, kao i brojne nagrade – rijetka kombinacija prihvaćanja struke i publike, osobito kad su u pitanju trileri.

Kako je ovo prvi roman Louise Penny koji sam imao priliku čitati, osim ovih osnovnih podataka o njezinoj karijeri nisam puno znao o stilu autorice, kao ni glavnom liku kojeg jednako uspješno “provlači” kroz 12 dosad objavljenih romana.

No, iako nisam ljubitelj dugih serijala s istim likom, nakon što sam knjigu pročitao (u jednom čitanju), mogu potvrditi kako ‘Dugo putovanje kući’ sigurno neće biti posljednji roman Louise Penny koji ću čitati. Također se nadam kako će za domaću publiku čim prije postati dostupni i ostali romani u seriji, osim dva trenutno u ponudi.

The Long Way Home,
Louise Penny

Armande Gamache otišao je u mirovinu i živi u idiličnom selu, daleko od stresnog posla policijskog inspektora kojeg je

obavljao cijelog života. No, njegov mir neće dugo trajati, nakon što ga njegova prijateljica slikarica zamoli za pomoć. Njezin suprug Peter je nestao, bolje rečeno, nije se pojavio nakon godinu dana kako su se dogovorili u trenutku kad su se odlučili rastati.

Iako na prvi pogled jednostavan slučaj, već na prvim stranicama postaje zanimljiv i nepredvidiv jer se otkriva kako Peter kao da bježi od nekoga/nečega – ili nešto traži – po cijelom svijetu. Dok traje potraga, autorica vodi svoje junake kroz predivnu i surovu prirodu, a čitatelja kroz spoznaju koliko umjetnost, osim što ispunjava, istovremeno može uništavati.

Kako je u pitanju triler, ne želim kvariti užitak čitanja otkrivanjem zapleta, no iako ponešto sporijeg tempa u odnosu na druge poznate triler autore, autorica uspijeva čitatelju zaokupiti pažnju postepenim građenjem svijeta u kojem njezini likovi žive, pa niste niti svjesni kako stranice idu jedna za drugom – sve dok ne dođete do kraja, kako se to meni dogodilo. Iako na trenutke donekle slična Dan Brownu, Louise Penny dokazuje kako i triler, kao žanr za “široke mase”, može biti inteligentan, nepredvidiv i uvjerljiv.

Na kraju, sve pohvale i uredniku/izdavaču za uključivanje bogatih fusnota koje će čitateljima biti od velike koristi, ne samo za potpuno razumijevanje romana, već i opću kulturu – a ako sve te činjenice već znate, jednostavno ih preskočite.

Vrlo dobar roman koji svakako zaslužuje pohvale i s pravom se može reći kako nije slučajno što je ova ova kanadska autorica osvojila čak četiri godine zaredom nagradu za najbolji mystery roman godine.